

prima instanță: N. Bobu
instanța de apel: E. Ababei, A. Garbuz, Galina Polivenco

nr. 2ra-1218/16

ÎNCHEIERE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ion Grădinaru, reprezentat de avocatul Dmitrii Gubceac

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Grădinaru și Liubovi Pirojoc împotriva Consiliului raional Edineț cu privire la încasarea prejudiciului material în urma represiunilor politice

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2016 prin care a fost admis apelul declarat de Ion Grădinaru și Liubovi Pirojoc, casată hotărârea Judecătoriei Edineț din 10 noiembrie 2015 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii

constată:

La 17 iunie 2015, Ion Grădinaru și Liubovi Pirojoc au depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului raional Edineț, intervenient accesoriu Consiliul local Bleșteni r-nul Edineț cu privire la încasarea prejudiciului material în urma represiunilor politice.

În motivarea acțiunii a invocat că părinții lui Liubovi Pirojoc - Petru Gavriș și Lidia Gavriș au fost represăți și deportați în Federația Rusă, în regiunea Tomsk, însă ulterior au decedat.

Indică că prin certificatul de reabilitare din 31 octombrie 2013, Petru Gavriș și Lidia Gavriș au fost recunoscuți victime a represiunilor politice, fiind reabilitați.

Relatează că prin actul de confiscare din luna aprilie a anului 1951 eliberat de Serviciul Arhiva Edineț, s-a stabilit că a fost confiscată toată averea constituită din: casă, masă din lemn, butoi din lemn, ceaun de fontă, ușa din lemn, porumb, porumb coceni, fasole, cartofi, găini, ovine, un vițel și un porc.

Menționează că privarea lui Petru Gavriș și Lidiei Gavriș de libertate, represarea în locurile speciale și confiscarea averii nu a servit temei unei cauze de interes public. Petru Gavriș și Lidia Gavriș au fost privați de proprietatea bunurilor pe care le aveau, fără să fi primit vre-o indemnizație care să reflecte valoarea reală

a acesteia și faptul, că până în prezent eforturile desfășurate de ei pentru a-și recupera prejudiciul material cauzat în urma represiunilor politice și anume valoarea averii confiscate ilegal sunt în prezent lăsate fără examinare.

Sușține Liubovi Pirojoc că s-a adresat către Comisia pentru examinarea cererii privind restituirea valorii averii confiscate, astfel consideră motivul de neexaminare a cererii ca unul neîntemeiat, deoarece anume comisia este obligată să identifice bunurile ce urmează a fi restituite și determină valoarea acestora în baza documentelor ce atestă confiscarea bunurilor.

Solicită încasarea din contul Consiliului raional Edineț în beneficiul lor a prejudiciului material în sumă de 48774 lei, ce se constituie din: casă de locuit - 25224 lei, masă din lemn 1 buc - 200 lei, butoi din lemn 3 buc - 3000 lei, cean din fontă - 1000 lei, ușă din lemn 2 buc. - 2000 lei, porumb 25 kg - 50 lei, porumb coceni 100 kg - 150 lei, fasole 10 kg - 100 lei, cartofi 100 kg - 800 lei, găini 6 buc - 900 lei, ovine 10 buc - 7000 lei, vițel 1 buc - 3000 lei, porc 1 buc - 5000 lei.

La 15 octombrie 2015, Ion Grădinaru, reprezentat de avocatul Dmitrii Gubceac a depus cerere de concretizare a cerințelor prin care a solicitat anularea hotărârii comisiei pentru examinarea cererilor privind restituirea valorii averii confiscate nr. 22/2 din 03 iunie 2015 ca nefondată cu încălcarea termenului de adoptare, încasarea din contul Consiliului raional Edineț în beneficiul său și a lui Liubovi Pirojoc prejudiciul material cauzat în urma represiunilor politice prin confiscarea averii în sumă totală de 46325 lei, cât și a cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică în mărime de 1500 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Edineț din 10 noiembrie 2015 a fost respinsă integral acțiunea, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2016 a fost admisă cererea de apel declarată de către Ion Grădinaru și Liubovi Pirojoc, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea.

La 23 martie 2016, Ion Grădinaru, reprezentat de avocatul Dmitrii Gubceac a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Sușține că a preluat calitatea de moștenitor testamentar în urma decesului tatălui Petru Gavriș, fapt care nu poate fi pus la îndoială. Prin urmare, testamentul dat îi acordă dreptul să solicite compensația pentru averea confiscată ilegal de la testatorul său în anul 1951. Mai mult ca atât, victima represiunii politice în ultima sa dorință, a solicitat respectarea ei în tocmai.

Relatează că Liubovi Pirojoc, fiind fiica lui Petru Gavriș și Lidiei Gavriș, nu poate fi lipsită de moștenire, aplicând în acest caz prevederile art. 1505 Cod civil, succesorii de clasa I inapți pentru muncă au dreptul de a moșteni, independent de conținutul testamentului, cel puțin o doime cotă-parte din cota ce s-ar fi cuvenit fiecăruia în caz de succesiune legală, or, Liubovi Pirojoc, este invalid de gradul I.

Declară că nu este necesară perfectarea certificatului de moștenitor fie legal, și/sau testamentar că de facto atât el, cât și Liubovi Pirojoc au fost cei care au moștenit averea și au intrat chiar în posesia ei. Iar averea confiscată de către stat și naționalizată nu poate fi posedată și folosită din lipsa acesteia.

Mai indică că hotărârea comisiei pentru examinarea cererilor privind restituirea valorii averii confiscate cu nr. 22/2 din 03 iunie 2015, este adoptată cu încălcarea termenului prevăzut de art. 12 din Legea nr. 1225-XII din 08 decembrie 1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice.

La 26 aprilie 2016, prin intermediul Oficiului Poștal, Consiliul raional Edineț a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului și menținerea deciziei recurate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Instanța de recurs constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 23 martie 2016 împotriva deciziei instanței de apel din 09 februarie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ion Grădinaru, reprezentat de avocatul Dmitrii Gubceac, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Ion Grădinaru, reprezentat de avocatul Dmitrii Gubceac, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ion Grădinaru, reprezentat de avocatul Dmitrii Gubceac ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Ion Grădinaru, reprezentat de avocatul Dmitrii Gubceac se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu